

Siedem pieczęci

Objawienie 6-8:1

I słyszałem jedno zwierzę mówiące, jako głos gromu: Chodź a patrzaj! – Obj. 6:1, BG.

Księga Objawienia zawiera liczne obrazy dotyczące Wieku Ewangelii. Każdy z tych obrazów pokazuje historię Kościoła z różnej perspektywy. Drugim z tych pięciu spojrzeń jest opis siedmiu pieczęci Objawienia, opisanych w rozdziałach od 6:1 do 8:1. Otwarcie siedmiu pieczęci pokazuje rozwój Prawdy doktrynalnej; poczynając od oryginalnej, czystej Prawdy zapewnionej pierwotnemu Kościołowi, następnie przez jej upadek i zepsucie w czasach Wieków Średnich, przechodząc przez koniec Reformacji i wreszcie dochodząc do przywrócenia czystej Prawdy doktrynalnej w okresie Żniwa Wieku Ewangelii.

W Obj. 5 jest postawione pytanie: „kto jest godzien otworzyć te księgi, i odpieczętować pieczęci ich?” To jest „Baranek (...) jako zabity”, który jest godny wziąć księgę i złamać pieczęcie. Baranek, Pan Jezus, pokazał, że jest godny tego zaszczytu. Tym samym otrzymał władzę i możliwość zarówno poznania, jak i wykonywania Boskiego Planu zbawienia rodzaju ludzkiego.

Pierwsza pieczęć

Pierwsza pieczęć jest przedstawiona w Obj. 6:1-2. Baranek złamał pierwszą pieczęć i Jan opisuje w Obj. 6:2 to, co zobaczył: „I widziałem, a oto koń biały, a ten, który na nim siedział, miał łuk, i dano mu koronę, i wyszedł jako zwycięzca, ażeby zwyciężał.” Biały koń występuje jako pierwszy z pośród tych, których dosiada czterech jeźdźców, widzianych przez Jana w 6. rozdziale Objawienia. Ten biały koń, łuk i korona przedstawiają czystą Prawdę, doktryny wysokiej jakości wyłane na pierwotny Kościół. Siła tego czystego poselstwa sprawiła, że Ewangelia była szerzona i zakorzeniła się w ówczesnie znanym świecie przez pracę misjonarską apostołów i pierwotnego Kościoła.

Druga pieczęć

Otwarcie drugiej pieczęci zostało opisane w Obj. 6:3. Jan opisuje rudego konia z jeźdźcem, któremu „dano, aby odjął pokój na ziemi, a iżby jedni drugich zabijali, i dano mu miecz wielki.” Rudy koń obrazuje jakość doktryn dostępnych w drugim okresie Kościoła; nie były one już czyste. Wzrost i wpływ prawdziwego Kościoła zaczął słabnąć, w miarę jak zaczął przybierać na sile i wpływie kościoł odstępczy. Nawet w dniach apostołów

niszczyielski wpływ fałszywych doktryn próbował utworzyć sobie drogę w Kościele (1 Jan. 4:1-3).

Później, gdy odeszli apostołowie, zdolność do zwalczania tych wpływów została poważnie osłabiona. Pokój między prawdziwym Kościołem ustąpił miejsca konfliktom wewnętrznym, a dawniej ceniona jedność zaczęła pękać. Wspaniały miecz, dany temu okresowi Kościoła, najprawdopodobniej przedstawia skompletowany Kanon Biblijny. Ale ten wspaniały miecz Biblii zamiast chronić Kościół i zjednoczyć go wokół misji głoszenia Słowa, spowodował jego podział.

Trzecia pieczęć

Otwarcie trzeciej pieczęci zostało opisane w Obj. 6:5. Jan zobaczył trzeciego jeźdźcę, jadącego na czarnym koniu i będącego w posiadaniu zestawu wag. W czasie trzeciego okresu Kościoła prześladowania ze strony Cesarstwa Rzymskiego osłabły, gdy Konstantyn nawrócił się na chrześcijaństwo. W rezultacie liczebność i wpływ kościoła zaczęły wzrastać.

To zapoczątkowało proces podnoszenia ziemskiej rangi kościoła. Pokuszenie tego wywyższenia okazało się zbyt duże, dając początek związkowi kościoła z państwem, co zostało przedstawione w czarnym koniu. W tym momencie ważność doktryn zaczęła być drugorzędna w porównaniu z rosnącą potrzebą zwiększania wpływów i powiększania zasięgu kościoła. Niestety, doktryny przedstawiane chrześcijanom były głoszone przez duchowieństwo dysponujące wypaczonym rozumieniem Prawdy, nie tolerujące przeciwnych poglądów.

Głos słyszany przez Jana mówił: „Miarka pszenicy za grosz, a trzy miarki jęczmienia za grosz; a nie szkodź oliwie i winu.” Być może wypowiedź ta wskazuje na fakt historyczny, że choć system nominalnego chrześcijaństwa otrzymał przyzwolenie aby dyktować większość kwestii doktrynalnych, to jednak istniały pewne prawdy co do których Pan Bóg nie dopuścił, aby zostały zapomniane przez prawdziwy Kościół. Doktryny, które wpływały na działanie ducha świętego (oleju) w członkach Kościoła, nie mogły być powstrzymane przez nominalny system chrześcijański.

Mimo, że prawdziwy Kościół był ograniczony w tym, czego mógł się nauczyć w czasie tego okresu, czyste Prawdy były dostępne dla tych, którzy byli chętni do ich poszukiwania. Denar (w BG – gorsz, przyp. tłum.) był zapłatą robotnika dniówkowego; więc jego użycie mogło wskazywać na wielki niedostatek. Być może również Chrystus (jęczmień) był uznawany za mniej wartościowy niż kościół (pszenica).

Czwarta pieczęć

Złamanie czwartej pieczęci spowodowało pojawienie się ostatniego jeźdźcy. Siedział on na płowym koniu, przedstawiającym słabość doktrynalną czwartego okresu Kościoła. Doktryny tego okresu były wymierzone przez to, co urosło w ramach represyjnego systemu papieżstwa i jego zanieczyszczonych nauk. Były one zbyt niezgodne z Prawdą, aby podtrzymać zdrowe życie duchowe. Werset ósmy mówi „a tego, który siedział na nim, imię było śmierć, a piekło szło za nim” (Obj. 6:8). To porównanie trafnie opisuje niegodziwe papieżstwo w czasie tego okresu rozwoju prawdziwego Kościoła. Nauczanie doktrynalne i zwyczaje krzewione przez papieżstwo mogły prowadzić jedynie do śmierci duchowej.

Władza jeźdźcy jest również wspomniana w wersecie ósmym. W czasie tego okresu Wieku Ewangelii papieżstwo używało swoich powiązań z władzami świeckimi świata chrześcijańskiego do prześladowania prawdziwego Kościoła. Pierwsza z tych inkwizycji pojawiła się w roku 1184 n.e.. W trakcie prześladowań prawdziwego Kościoła w czasach inkwizycji, papieżstwo wymagało uznania swych zanieczyszczonych nauk pod rygorem kary śmierci. W związku z tym, prawdziwy Kościół znosił ogromne cierpienia w czasie czwartego etapu swojej historii.

Piąta pieczęć

Złamanie piątej pieczęci przenosi wizję do ołtarza. Poniżej ołtarza Jan widział dusze świętych, którzy cierpieli z powodu swej wierności wobec Prawdy. Ci święci wołali! Pytają Pana słowami zapisanymi w Obj. 6:1 „Dokądże, Panie święty i prawdziwy! nie sądzisz i nie mścisz się krwi naszej nad tymi, którzy mieszkają na ziemi?” Prawdziwy Kościół był prześladowany w czasie pierwszego i drugiego okresu swej historii przez Żydów a później przez świecką władzę rzymską, w czasie trzeciego i czwartego okresu. Te dotkliwe prześladowania kosztowały życie tysiące z chrześcijańskich świętych. Łączny ciężar wieków ucisku i prześladowań prawdziwego Kościoła jest przedstawiony w tych symbolicznych wołaniach. Wierni Chrześcijanie kurczowo trzymali się najmniejszych okruchów Prawdy, jakie mogli znaleźć, tylko po to, by spotkać się z mieczem i stosem. Jak długo jeszcze miał pozwolić Nasz sprawiedliwy Ojciec, aby ten stan rzeczy miał dalej trwać?

W Obj. 6:11 znajdziemy zapis, że święci otrzymali białe szaty wraz z wiadomością, że powinni jeszcze na chwilę odpocząć. Ciągłe była jeszcze praca do wykonania: trzeba było znaleźć kolejnych członków Kościoła a wszyscy oni musieli zostać wypróbowani jak chodzi o wierność. Tylko po tym, gdy ostatni członek Ciała Chrystusowego przejdzie poza zasłonę, zostanie wydany wyrok. Do tego czasu Kościół powinien kurczowo uchwycić się swojej wiary w Boże obietnice.

Szósta pieczęć

Teraz docieramy do bardzo wymownej sceny. Opis Obj. 6:12 zaczyna się kilkoma przełomowymi wydarzeniami. Pierwsze to trzęsienie ziemi, potem słońce stające się czarne jako wór włosiany a księżyc przybiera kolor krwi. Następnie, gwiazdy z nieba spadały na ziemię poprzedzając ustąpienie niebios jak zwiniętych ksiąg i poruszenie ze swego miejsca gór i wysp.

Te wydarzenia były powodem tak dla największych jak i najmniejszych z ludzi do schowania się w jaskiniach i między skałami gór; aby zostać oszczędzonym przed gniewem Baranka. Rozdział szósty zamyka się pytaniem „któż może się ostać?”

Wielkie trzęsienie ziemi to Rewolucja Francuska; kolosalny wstrząs socjalny, w którym ludzie mieli możliwość zakwestionowania władz geopolitycznych i obalenia umocnionych religijnych i cywilnych rządów; wszystko w tym samym czasie! Wykorzystywane masy powstały i sięgnęły po swoją indywidualną wolność i swobody, a tego pragnienia wolności nie dało się stłumić. Wolność indywidualna stała się istotną kwestią społeczną w cywilizowanym świecie.

Słońce i księżyc zmieniające swój kolor, gwiazdy spadające z nieba na ziemię i wielki wiatr potrząsający każdą górą i wyspą reprezentują zmiany społeczne, które dzieją się dookoła kościoła. Słońce i księżyc (Nowy i Stary Testament) nie były dłużej uważane przez tzw. wyższy krytycyzm za spisane pod Boskim wpływem. Ci „wyżsi krytycy” starali się obalić twierdzenie, że Biblia jest Słowem Bożym. Masy chodzące do kościoła zaczęły tracić wiarę w system kościelny.

Następstwa Rewolucji Francuskiej (wielkie trzęsienie ziemi) wstrząsnęły całą Europą i na zawsze zmieniło pejzaż polityczny na świecie. W czasie wielkiego trzęsienia ziemi ogromne rzesze ludzi szukały bezpiecznej przystani. Zaczęły patrzeć na swoje rządy, oczekując, że zapewnią im bezpieczeństwo, gdyż papieżstwo okazało się niegodne zaufania i wyraźnie omylne. Jednakże rządy również okazały się niegodne ich zaufania. Świat nigdy nie miał już być taki sam.

Siódma pieczęć

Zanim dojdziemy do złamania siódmej pieczęci, musimy przejść przez siódmy rozdział Objawienia. Zaczyna się on wizją czterech aniołów powstrzymujących cztery wiatry. Ci czterej aniołowie mieli rozkazane, aby nie szkodzić ziemi (społeczeństwu), morzu (rzeszom ludzi) albo drzewom (rządzącym), dopóki służy Boży nie zostaną popieczętowani na swoich czołach. To obrazuje intelektualne zapieczętowanie, które ma miejsce w prawdziwym Kościele [przypis Redakcji: to jest najbardziej rozpowszechniona myśl. Czy Pismo Święte nie sugeruje jednak podobnej myśli o sploteniu z

ducha, jak w przypadku pieczęci na czole najwyższego kapłana? (ŚWIĘTOŚĆ PANU, 2 Moj. 28:36, Efez. 4:30, i podobnie Ezech. 9:4)].

Opis Obj. 7:4-8 wskazuje na prawdziwy Kościół, jaki pokazany jest w 12 pokoleniach cielesnego Izraela. Podążając za tą symboliką, opis Obj. 7:9-17 daje nam obraz Wielkiego Grona jako klasy. Następnie, w Obj. 8:1 mamy opis złamania siódmej pieczęci, który św. Jan kończy słowami: „stało się milczenie w niebie, jakoby przez pół godziny”. Kiedy ta ostatnia pieczęć zostaje złamana, otwiera się zwój i możemy zobaczyć, co jest napisane w środku - 7 trąb (Ezech. 2:9-3:3, Zach. 5:1-4).

Podsumowanie

Siedem pieczęci są jednymi z trzech „siódemek” pojawiających się w Księdze Objawienia, które obrazują Wiek Ewangelii z różnych perspektyw. Obraz siedmiu pieczęci pokazuje rozwój doktryn w czasie Wiek Ewangelii:

rozpoczęcie z czystą Prawdą wylewającą się na pierwotny Kościół,

kontynuację przez drugi, trzeci i czwarty okres z długim szeregami znacznej degradacji, zarówno w doktrynach, jak i w sposobie postępowania,

następujący potem piąty i szósty okres ze zwróceniem się ku lepszej, pierwotnej Prawdzie, jaka była stopniowo przywracana w czasie Reformacji. Towarzyszył temu powrót do praktyki indywidualnego badania całej Biblii wraz z powszechnym dostępem do Słowa Bożego w

wielu językach. To zapewniło sposób znalezienia Prawdy przez tych, którzy chcieli jej szukać.

Ostatecznie, gdy siódma pieczęć została złamana w czasie Żniwa Wiek Ewangelii, Prawda o drugiej obecności Chrystusa i jej wezwanie do „wyjścia” oraz tajemnica Kościoła Wiek Ewangelii została objawiona.

Posłannictwem dla nas, żyjących przy końcu Wiek Ewangelii jest to, aby używać naszych indywidualnych darów do budowania braci oraz do bycia wiernym świadkiem dla świata w głoszeniu poselstwa Żniwa. Pomimo wszystkich prób, aby zdyskredytować Chrześcijaństwo i wiarę w Biblię, w złamaniu siódmej pieczęci widzimy znak tego, że Pan Bóg wiedział wszystko o doświadczeniach, które miał znieść Kościół. Mamy zapewnienie, że Pan Bóg dawał każdemu okresowi Kościoła pomoc i kierownictwo im potrzebne do znalezienia czystej doktryny i do zastosowania jej.

Pan Bóg w dalszym ciągu zapewnia nam pomoc w czasie końca Wiek Ewangelii. Teraz, kiedy złamana została siódma pieczęć, mamy dostęp do cudownej, czystej nauki, którą nie mógł się cieszyć żaden inny okres rozwoju Kościoła. Teraz jest czas dla nas; mamy iść naprzód i szerzyć Ewangelię, aby zebrać pozostałe ziarna pszenicy. Jednocześnie, nie spuszczaamy wzroku z horyzontu, gdzie już dostrzegamy pierwsze zarysy pokojowego Królestwa Bożego, które niedługo zostanie w pełni ustanowione.

Hess Micah